

adgangskravene for at lokke kunder til. Det rører altså ved taxameterordningen, og den sag bliver man ikke ved med at kunne komme uden om, for situationen i dag er altså en anden, end den var, dengang ordningen blev indført under den tidligere firkloverregering. Så det er en diskussion, vi bliver nødt til at have ved lejlighed.

Den geografiske mobilitet eller mangel på samme er en anden forklaring på den manglende søgning, og i CD tror vi såmænd ikke, at vi ligefrem skal forvise folk til et uddannelsessted, men der kunne være en idé i at tænke i retning af koordinering, som ministeren var inde på. Vi kunne jo skæve lidt over til den anden side af Øresund og se på, hvad vi eventuelt kunne lære af svenskernes måde at samle større studiemiljøer på.

Så vil jeg godt ganske kort røre lidt ved noget, der har været oppe flere gange i debatten. Hr. Bruno Jerup har nogle gange meget rørende udmalet, hvor vigtigt det er for de studerende, at de får lov til at fordybe sig i tingene, og det er jeg da enig i. Jeg har fordybet mig i stort set 16 år uden at blive færdig, og derfor har jeg megen sympati for det, og da det så endda var inden for humaniora, så blev det jo til noget af det rigtig slemme. Jeg har heldigvis været så heldig, at man har lavet en BA, og det var jo lige dertil, jeg nåede, så man fik altså lavet en eksamen, der passede til mig, og det var jo godt nok.

Men jeg vil alligevel anfægte påstanden om, at mange studerende er inde for at fordybe sig. Det kommer selvfølgelig lidt an på, hvad der menes med at fordybe sig, men hvis man forestiller sig et eller andet med, at man sidder i sit lille, snuskede studerekammer med spindelvæv på væggene og kigger i alle bøgerne, tror jeg nu nok, at det stadig væk med al respekt for dem, der gør det, er et mindretal af studerende, der tænker sådan.

Jeg tror, at studerende i meget, meget høj grad – man kan så diskutere, om det er godt eller skidt – er optaget af jobmulighederne bag efter studierne, og af hvilke muligheder de har for at komme videre.

Jeg ved ikke, hvor ideelt det er for de fleste unge mennesker at sidde et eller andet sted som 40-årige og stadig væk læse i førstedelsbøgerne. Jeg er overbevist om, at de fleste gerne vil videre og også have lov til at udnytte den viden, de har fået lov til at fordybe sig i.

Så hvis fordybelse er den dér dybt filosofiske tankegang fra H.C. Andersens tid, så tror jeg, at hr. Bruno Jerup tager fejl i sin vurdering. Men

det betyder ikke, at jeg ikke mener, at man selvfølgelig skal sætte sig ind i tingene og også gerne kigge lidt længere, end man skal som folkeskolelærer. Det er det ene, jeg godt vil sige.

Det andet, jeg godt vil sige til hr. Bruno Jerup, er, at jeg synes, at der sker en overspringning i debatten. Hver gang hr. Bruno Jerup er gået på talerstolen, har det stort set lydt som om, at studierne er til for de studerendes skyld. Det er de selvfølgelig også til en vis grad. Det er da dejligt at kunne glæde nogle mennesker, ved at de kan beskæftige sig med noget, der interesserer dem. Men man må jo ikke helt glemme, at studierne altså også er til for samfundets skyld, og ikke helt glemme, at det er et formål i sig selv at skabe bedre uddannelse, så vi alle sammen kan få det bedre.

Det fører mig så frem til det tredje synspunkt, som netop understreger det, jeg i denne ordførelse har forsøgt at sige: kvaliteten skal også være i centrum. Efter min og CD's opfattelse er det altså sådan, at forudsætningen for, at det danske velfærdssystem kan overleve, er, at vi i konkurrencen med udlandet kan klare det, så vi får noget økonomi til landet. Og forudsætningen for, at konkurrencen kan klares, er bl.a. et højt uddannelsesniveau.

Hvis vi skal ud at konkurrere med andre lande i de kommende år, og det skal vi, fordi det bliver mere og mere internationalt, så er der altså ingen, der vil vurdere os på, om tallene for, hvor mange der går på en uddannelse, er 10, 15, 20 eller 100.000. Det, de vil vurdere os på, er, om kvaliteten i den uddannelse er god eller dårlig. Og hvis det danske velfærdssystem skal overleve, er det altafgørende, at kvaliteten er i top.

Vi skal altså i højere grad styre efter kvaliteten end efter en eller anden kvantitativ målestok, som man måske nok i sine studerekammer i Enhedslisten kan sidde og hygge sig med, men som ikke har meget relation til den verden, som faktisk skal fungere. Så derfor endnu en gang tak til ministeren, fordi ministeren så mange gange tog ordet kvalitet i sin mund. Vi håber og ser frem til, at ministeren bliver ved med det.

Ole Donner (DF):

Jeg vil gerne starte med at sige, at Dansk Folkeparti ikke kan stemme for den foreslåede dagsorden fra Enhedslisten, alene fordi der allerede i den første linje står: »Idet Folketinget ønsker at fremme et reelt frit uddannelsesvalg. . .«. Vi mener, at det er en meget, meget bred formulering, og hvis man skulle tage det bogstaveligt,